

Jak vzniklo nové přátelství

Jednoho dne jsme šly s kamarádkami na procházku. Byl krásný podzimní den a sluníčko prosvítalo přes zbarvené listí. Pomalu jsme se blížily k našemu domu a najednou se před námi objevil v okně zlatý záblesk plamenů ohně. V prvním okamžiku jsme nevěděly, co máme dělat. Ale naše nejstarší kamarádka Denisa hned prohlásila: „Volejte hasiče!“

Hasiči přijeli okamžitě a ihned začali hasit oheň. Vzhledem k tomu, že byl požár veliký, tak velitel přivolal další jednotku. Ta však byla na jiném místě, kde likvidovala požár seníku.

Na pomoc jim přijeli dobrovolní hasiči ze vzdálené vesnice. Pak uslyšeli volání o pomoc. Jeden z hasičů vešel do domu ve speciálním obleku. Na obyvatele hořícího domu čekala policie ČR a záchranná služba, která se jim snažila pomoci. Náš hrdina hasič hledal, volal a pak zjistil, že ten, kdo volalo pomoc, je muž. Hasič se zeptal: „Je vám něco“? Muž se držel za hrud' a pomalu upadal do bezvědomí. Hasič nasadil muži kyslíkovou masku. Vzal muže a utíkal k vozu, co mu síly stačily. Mezitím mu šli na pomoc další hasiči a záchranáři. Náš hrdina doběhl a položil muže na lehátko do záchrannářského vozu. „Díky“, řekl poraněný muž hasiči. Než hasič stačil odpovědět, tak záchranáři zavřeli dveře od vozu a odjeli. Policisté a vyšetřovatel hasičů vypátrali příčinu požáru. Byla to svíčka postavená na stole blízko okna se záclonou. Záchranáři zjistili, že muž vdechl kouř, proto se držel za hrud'.

Náš hrdina dostal pochvalu od velitele jednotky a primátora města. Hasič se informoval o stavu zachráněného muže. Byl rád, že je mimo ohrožení života a jeho stav se zlepšil. Vyznamenaný hasič šel navštívit muže do nemocnice. Zjistil, že se muž jmenuje Pavel a že je policista. „Jé, to je paráda, máme skoro stejné povolání“, řekl Pavel. „To jo“, odpověděl hasič. „Jak se vlastně jmenuješ ty“? zeptal se Pavel. „Tomáš“, odpověděl s úsměvem.

A začalo jejich kamarádství. Zjistili, že mají mnoho společného, co je spojuje v jejich náročné a obětavé práci.